

Sygn. akt I A Cz 405/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2013 r

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : Sędzia S.A. Hanna Nowicka de Poraj

Sędzia S.A. Józef Wąsik

Sędzia S.A. Władysław Pawlak

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2013 r w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa Produkcji (...) spółki akcyjnej we W.

przeciwko 1/ (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. oraz 2/ (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o zakazanie czynów nieuczciwej konkurencji

na skutek zażalenia powoda oraz pozwanych na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 19 listopada 2012r, sygn. akt IX GC 349/11

p o s t a n a w i a :

uchylić zaskarżone postanowienie oraz przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt I ACz 405/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2012 roku w sprawie o sygn. akt IX GC 349/11 sąd Okręgowy w Krakowie w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Produkcji (...) spółki akcyjnej we W. przeciwko 1). (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. oraz 2). (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P. przyznał (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W. wynagrodzenie za wykonaną pracę w kwocie 6027 zł.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2012 roku tut. Sąd w trybie art. 248 k.p.c. zwrócił się do (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W. o przedstawienie listy emisji reklam (...), a następnie postanowieniem z dnia 31 października 2012 roku dopuścił dowód z Raportu z wydatków reklamowych brandu (...) w monitorowanych stacjach TV w okresie od kwietnia 2011 roku do maja 2012 roku. Firma (...) przedłożyła fakturę VAT za wykonaną pracę w kwocie 6027 zł. Sąd przywołał przepis art. 251 k.p.c. i podał, że podmiot, który na zlecenie sądu przedstawia niezbędne informacje, niewątpliwie świadczy określony nakład pracy i ponosi koszty materiałowe. Dostarczenie informacji, której opracowanie wymaga nakładu pracy i pociąga za sobą koszty uzasadnia żądanie zapłaty za tą czynność.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła strona powodowa, zaskarżając je w całości. Zarzuciła mu naruszenie art. 251 k.p.c. w zw. z art. 248 k.p.c. przez jego nieprawidłowe zastosowanie polegające na przyznaniu (...) Sp.

z o.o. wynagrodzenia za przedstawienie dokumentu w postaci „Raportu z wydatków reklamowych brandu D. w monitorowanych stacjach TV w okresie IV 2011 r. – V 2012 r.” w sytuacji gdy:

- zgodnie z art. 251 k.p.c. osobie trzeciej przedstawiającej dokument nie przysługuje wynagrodzenie, a jedynie zwrot poniesionych wydatków;

- (...) sp. z o.o. nie wykazała poniesienia w związku z przedstawieniem dokumentów jakichkolwiek wydatków;

- do kwoty przyznanej przez (...) sp. z o.o. został doliczony podatek VAT pomimo, że przedstawienie dokumentu w trybie art. 248 k.p.c. nie może zostać uznane za świadczenie usługi (dostarczenie towaru) na rzecz Sądu Okręgowego w Krakowie.

Wobec powyższej wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu powołał się na poglądy doktryny i orzecznictwa z których wynika, że osoba przedstawiająca dokument może jedynie wnosić o zwrot wydatków związanych z przedstawieniem dokumentu, nie ma zaś roszczenia o wynagrodzenie. Tymczasem z orzeczenia Sądu Okręgowego wynika, że (...) sp. z o.o. przyznano również wynagrodzenie. Nadto z przedstawionej faktury VAT wynika, że wynagrodzenie to 4900 zł powiększone o VAT. Zdaniem skarżącego przedstawienie dokumentu nie może być uznane za świadczenie usługi bądź dostarczenie towaru. Niezależnie od powyższego strona powodowa zwróciła uwagę, że sporządzenie dokumentu nie wymagało pozyskania dodatkowych informacji, gdyż spółka na bieżąco prowadzi bazę reklam rozpowszechnianych w mediach, a z każdą kampanią reklamowa związane są takie informacje jak reklamodawca, marka, podmarka, kategoria oraz opis reklamy. Przedstawienie raportu wymagało jedynie wyboru odpowiednich danych i wydruk. Dlatego też koszty nie powinny przekroczyć 300 zł. K. M. nie podało wyliczeń w zakresie faktycznych kosztów sporządzenia raportu, ograniczając się do jego „ceny”

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyli również pozwani, zaskarżając je w całości i wnieśli o jego uchylenie. Orzeczeniu zarzucili naruszenie przepisów postępowania, a to art. 251 k.p.c. poprzez przyznanie spółce (...) Sp. z o.o. wynagrodzenia wyłącznie na podstawie przedstawionej faktury VAT bez rozważenia, czy żądana kwota jest adekwatna do nakładu pracy i wydatków, niezbędnych do wykonania czynności. W uzasadnieniu wskazali, że dla składającego zażalenie nie jest wiadome, na jakiej podstawie został dopuszczony dowód z raportu, skoro powód cofnął ów wniosek dowodowy dnia 5 czerwca 2012 roku. Nadto z art. 251 k.p.c. wynika, że osoba trzecia może żądać wydatków za wykonaną pracę, a nie wynagrodzenia za jego sporządzenie czy złożenie w sądzie. Przy ustalaniu wysokości zwrotu wydatków należy kierować się względami z art. 90 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, który w wyraża zasady wynagrodzenia biegłego. Skarżący nie kwestionuje przyznania wydatków, ale wskazuje, że nie może to odbyć się jedynie a podstawie faktury VAT bez rozważenia, czy żądana kwota jest adekwatna do nakładu pracy i niezbędnych wydatków. Skoro biegły musi złożyć rachunek z wykonanych czynności, to takie same zasady winny obowiązywać przy stosowaniu art. 251 k.p.c.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje: zażalenia okazały się zasadne i skutkowały koniecznością uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania.

W myśl art. 251 k.p.c. osoba trzecia (nie strona) ma prawo żądać zwrotu wydatków połączonych z przedstawieniem sądowi dokumentu.

W związku z postanowieniem Sądu nakazującym osobie trzeciej przedstawienie dokumentów osoba trzecia może ponieść rozmaite koszty. W szczególności mogą to być koszty zebrania i opracowania potrzebnych informacji, koszty kserowania czy uwierzytelniania dokumentów, przewozu tych dokumentów do sądu, bądź wysłania ich do sądu drogą pocztową.

Spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. niewątpliwie poniosła koszty. Jest rzeczą oczywista, że opracowanie „Raportu z wydatków reklamowych brandu D. w monitorowanych stacjach TV w okresie IV 2011 r. – V 2012 r.” wymaga nakładu pracy i pociąga za sobą koszty, uzasadnia żądanie zapłaty za taką czynność. Podstawę prawną do takiego żądania zapłaty stanowi art. 251 k.p.c., art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U z 2010 roku, Nr 90, poz. 594 z późn. zm.).

Jednakże żądana przez instytucję przekazującą dokumenty kwota musi być adekwatna do wydatków i poddawać się weryfikacji, podobnie jak rachunek biegłego. Osoba prawna, przekazując odpowiednie informacje sądowe winna przedstawić wyliczenie, z którego wynikają faktyczne koszty poniesionych przez nią wydatków, a nie tylko końcową cenę wykonanej na rzecz Sądu usługi. Z dokumentu przedstawionego przez spółkę (...) nie wynikają konkretne wydatki, ani ich kalkulacja. Nie wiadomo też, czy żądana kwota nie ukrywa zysku, który w świetle art. 251 kpc nie jest dopuszczalny.

Zatem rzeczą Sądu Okręgowego będzie zweryfikowanie przedstawionej faktury VAT pod względem merytorycznym i zażądanie od wnioskodawcy stosownego uzupełnienia przez sprecyzowanie, skąd wzięła się kwota 6.027 zł oraz jakie koszty poniosła ta spółka przy dostarczeniu dokumentu.

Inaczej rzecz przedstawia się z opiniami biegłych, którym za sporządzane opinie (opracowania wymagające wiadomości specjalnych) należy się wynagrodzenie, a nie tylko zwrot wydatków (art. 288 kpc). Z tej przyczyny Sąd – po otrzymaniu wyjaśnień i wyliczeń spółki (...) - rozważy również, czy dostarczone zestawienie nosi cechy opinii biegłego.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.